

[Finansministeren]

Jeg siger det ikke på den måde for at provokere hr. Svend Auken, som er lidt bange for for meget selvros. Jeg siger det, fordi der her er tale om en ganske nøgtern konstatering. Udgifterne blev holdt i ro, og den økonomiske vækst har været høj, mindst 4 pct., det er faktisk en af de højeste vækstrater i Europa, og Danmark er i øvrigt et af de få lande, hvor arbejdsløsheden er faldende på nuværende tidspunkt. Den stærke økonomiske vækst er skabt gennem en forbedret konkurrenceevne, et lavere renteniveau og et godt erhvervsklima. Det har tilsammen givet grundlaget for en markant stigning i erhvervenes investeringer og dermed en ny fremgang på eksportmarkederne og på hjemmemarkedet.

Jeg har godt lagt mærke til, at hr. Svend Auken ikke blot i dag, men også ved tidligere lejligheder prøver at opstille det, som om konkurrenceevnen blev forbedret stærkere i slutningen af den tidligere regerings periode end nu. Det er ikke rigtigt. Det er rigtigt, at der dengang fandt en konkurrenceevneforbedring sted, det er der ingen der bortforklarer. Men det, der står tilbage, er, at der i den forløbne to års periode gennem lavere lønudvikling, gennem en betydelig reduktion af renten er sket en stærk konkurrenceevneforbedring. Det er en anden måde at skabe konkurrenceevneforbedring på, end den tidligere regering gjorde det. Den anvendte i stor udstrækning devaluering og kronejusteringer med de følger, som knytter sig hertil: for det første, at det er en midlertidig virkning, der er tale om, og for det andet, at det fremmer inflationen.

Det er klart – ellers ville vi ikke have set de investeringer, vi er vidne til på nuværende tidspunkt – at konkurrenceevnen er stærkt forbedret i de sidste to år. Det er også klart, at både de forbedringer, der er sket, og dem, der fortsat skal ske, ikke kommer af sig selv. Det kræver stadig væk en meget kraftig indsats.

Den økonomiske udvikling i 1984 har vist, at dansk økonomi stadig væk er sårbar. Selv om eksporten er steget pænt, er underskuddet på betalingsbalancen forøget, og det viser, at den danske produktion fortsat er for lille i forhold til det samlede forbrug. Det er absolut nødvendigt, hvis vi skal fastholde den økonomiske fremgang – det skal vi naturligvis – at underskuddet på betalingsba-

lancen nedbringes. Det er derfor også fortsat regeringens klare mål, at der skal være ligevægt på betalingsbalancen i 1988.

Hr. Svend Auken har også i dag talt meget om den udvikling i betalingsbalancen, vi har været vidne til i 1984, og søgt at give indtryk af, at det er udtryk for en betydelig skævhed, at regeringen har skønnet så meget forkert. Jeg vil godt sige, at et betalingsbalanceunderskud på godt og vel 18 mia kr. er hr. Svend Aukens tal. Han ved udmærket godt, at regeringen fortsat skønner et betalingsbalanceunderskud i 1984 på omkring 16 mia kr. Det er fastslået så sent som ved finansredegørelsens offentliggørelse forleden dag. Det er altså ikke over 18 mia kr. Vi taler om omkring 16 mia kr. Hr. Svend Auken ved også godt, at der er nogle årsager hertil, som i hvert fald ikke var kendt for et år siden. Den stigende dollarkurs er en af dem, og en anden er den meget stærke økonomiske vækst. Når jeg for et øjeblik siden sagde, at vor økonomiske vækst er blandt de største i Vesteuropa, så er vi ikke blevet kritiseret for det. Jeg synes, hr. Svend Auken skulle hæfte sig ved, at den stærke økonomiske vækst naturligvis også har medført en anderledes udvikling i betalingsbalancen, end tilfældet ellers ville have været for væksten blev nemlig større end forudsat af regeringen.

Det kan undre lidt, når hr. Svend Auken interesserer sig så meget for betalingsbalanceunderskuddet – det gør regeringen naturligvis også, vi tager det også alvorligt – at man stiller ændringsforslag til finanslovsforslaget, som i virkeligheden betyder, at man vil forøge betalingsbalanceunderskuddet i 1985 med ca. 1½ mia kr. Det fremgår klart af vurderingen af de ændringsforslag, der er stillet.

Konklusionen er, at naturligvis er det regeringens mål, at der skal ske et fald, et betydeligt fald, i betalingsbalanceunderskuddet, og som det fremgår af finansredegørelsen, forventer vi, at vi i 1985 når ned under 14 mia kr.

For at få målene for genopretningspolitikken opfyldt er det klart, at det er nødvendigt, at der føres en meget stram indkomstpøolitik. Det er nødvendigt, at de offentlige udgifter holdes i ro, og det er nødvendigt, at den private opsparing bliver styrket. De tre elementer er regeringens væsentlige retningslinjer for de kommende års økonomiske politik.